

Krisztusprobléma...

Ahogy a belső ember élete /a szellemi élet/ a külvilághoz viszonylik, úgy viszonylik szelleme is a lélekhez. Mert a lélek beburkolja a szellemet, és a szellem csak akkor tud rendeltetése szerint munkálkodni, ha a lélek már nem állít akadályt ellene. Ugyanúgy a belső ember /a szellemi élet/ is csak akkor tudja kibontakoztatni magát, amikor a külvilág már érintetlenül hagyja.

A belső ember /a szellemi élet/ a lélekhez is hasonlítható azzal, hogy a lélek beburkolja a szellemet, és ekkor a külvilággal szemben valóban a belső, ám a szellemmel szemben a lélek még a külső világhoz tartozik, mert csak ha az ember belső élete, az érzés, a gondolkodás és az akarat már nem áll ellen a saját magában lévő szellemnek, csak akkor nem jelent már külső bilincset, hanem egyesült vele.

Ekkor már határtalan a szellem tevékenysége, fölöttébb gazdag mértékben kibontakoztathatja magát, az ember megállás nélkül léphet előre fejlődésében, mert megértette és teljesíti is földi célját.

Szükséges, hogy a benne lévő szellem életéről az embernek előzetes ismeretei legyenek, hogy a Krisztus problémát meg lehessen neki magyarázni, hogy érthetővé lehessen tenni, miért érte el az ember Jézus a Földön a legmagasabb tökéletességet, miért állt rendelkezésére Isten bölcsessége és hatalma, és miért szólíthatja meg az ember, mint Istenhez hasonló lényt. Az embernek előzőleg tudni kell, mit kell azalatt érteni, hogy az ember magasra fejlődik szellemben, tudni kell, hogy ez az állapot, a léleknek szellemével való egyesülése, és az önzetlen szeretetben való élés következménye, továbbá tudnia kell, miért és hogyan szükséges ez a szeretet az emberben lévő, szellemi megváltásához, és ezzel együtt az egész emberi nem megváltásához. És csak ekkor tudja majd megérteni annak az EGY embernek túlságosan is nagy szeretetét, aminek megváltó módon kellene hatnia az egész emberiségre, de csak annak hoz megváltást, aki Jézus Krisztust és Megváltó Művét elismeri.

Azonkívül tudni kell arról a vétek-állapotról is, ami benne van minden anyag szellemi szubsztanciájában, és hogy ez az adósság milyen hatással van a Földre és a túlvilágra. Csak ekkor tud benyomulni ebbe a nagy problémába, és ez a felismerés számtalan más szellemi kérdésben is világosságot hoz szellemi kérdésekben, amelyek azelőtt megoldhatatlannak tűntek. A világosság az embert most belülről hatja át, magától ad minden kérdésre választ, nincs már többé külső tanításra szüksége, mert azok úgysem tudják soha az igazi bölcsességet közvetíteni, ha az ember bensejében előtte nem lett világossága.

A világosság, ami belülről sugározza át az embert, szeretetben való gyakorlatokkal nyerhető el, mert ekkor ébred életre az isteni szellem az emberben. Mert a szeretet által Isten maga kapcsolódik össze az emberrel, ő maga tevékeny benne, és akkor az ember hasonló úton van mint Jézus Krisztus, hogy magát átszellemítse a szeretet által, az örök Istenséghez akar hasonlítani, és bizonyos mértékben képmása akar lenni.

Ekkor Isten van az emberben, az a világosság van benne, ami Jézus Krisztusban testet öltött a Földön, tehát ami minden ember számára látható volt. Igazi keresztény csak az lehet, aki szeretetben él, és ez által hasonló lesz Krisztushoz. Tehát aki annyira kikristályosodik a szeretet által, hogy átsugározhatja Isten szeretete, és az felrobbant minden burkot, ami az isteni szellemszikrát megakadályozhatja szabad kibontakozásában.

Egyedül ezek nevezhetik magukat kereszténynek, mert ugyanaz az élet van bennük, mint Jézus Krisztusban. Az ilyen emberben világosság van... felismerés és bölcsesség... és ezáltal hatalom és erő. Egyidejűleg megvan benne az akarat, hogy segítsen mindazokon, akik még a sötétségben tartózkodnak. Életre ébred bennük a megváltó ösztön, tudnak a kötöttségekről, és a megkötöttet szabadságra akarják vezetni. Ezzel részt vesznek Krisztus Megváltó Művében, és lényüket ugyanazok a gondolatok lelkesítik, amelyek egykor Jézus Krisztust arra indították, hogy magára vegye a kereszthalált. Ők is áldozatkészek lesznek, amikor arról van szó, hogy lelki szükségében az embertársnak szabadulást kell hozni, és ez az áldozatkészség a szeretetből induló tettek megfelelője. Tehát az őt átsugárzó isteni szeretet megfelelője... mert annál jobb, minél közelebb van az ember lelke Isteni Megváltójához, minél nagyobb erőt tud elfogadni tőle, amikor arról van szó, hogy a saját élete bevetésével, megváltó módon kell tevékenykedni a Földön.

Mindenre képes az az ember, aki egyesülve van Istennel, aki már a Földön megtalálta összezárkózását az örök Szeretettel, aki teljesen és egészen fölvette magába Krisztust, azaz példáját követve buzgó szeretet-tevékenysége által felébresztette magában az isteni szikrát, és ezzel magába engedte az isteni szeretetet. Az most átsugározza, és az Isteni Szellem világító edényévé alakítja, és az most világosság és erő-adóként tevékeny benne, és megváltó tevékenységre ösztönzi.

Ámen.